

* ΤΙ ΓΡΑΦΟΥΝ ΟΙ ΑΛΛΟΙ *

Ο ΔΗΜΟΤΙΚΙΣΜΟΣ

"Έχω τη γνώμη πως δέν πρέπει νά μείνουν άπαρτήρητα άπό μέρος μας όσα γράφει ο Κ. Παρορίτης στό τελευταίο φύλλο του «Νουμά». 'Ο δημοτικισμός δοκίμασε, είν' αλήθεια, πολλή μεγάλη άπογοήτευση τίς μέρες αυτές. "Όσοι ώς τώρα άγωνίστηκαν γιά νά πετύχουν τήν άναγνώριση του δημοτικισμού άπό τό άστικό κράτος, κατάλαβαν τώρα πως ό τρόπος του νά νικήσει ένας άγώνας πού έχει σκοπό τήν άνύψωση τής λαϊκής μάζας, δέν μπορεί ποτέ νά ναι όμοιος μέ τόν τρόπο πού γυρεύει νά πετύχει κανείς ένα ρουσφέτι άπό τόν ένα ή τόν άλλο άστό πολιτικό. Γιατί, πρέπει νά τό πούμε καθαρά, οί δημοτικιστές ζήτησαν σάν ρουσφέτι άπό τόν κ. Βενιζέλο τήν άναγνώριση και προστασία του δημοτικισμού. 'Ο κ. Βενιζέλος, έχοντας όρισμένα συμφέροντα, δέχτηκε νά έμμεταλλευτεί τήν αδυναμία πού άπέναντί του έδειξαν οί δημοτικιστές. Κ' έτσι, μέ ένα - δυό διατάγματα έβαλε και λίγο μακροαρδεμένο δημοτικιστικό μαϊντανό, μαζί μέ πολλά άλλα άστικά αντιφάρμακα, πού εκμηδένισαν και τόν όλίγο αυτό «βενιζελικό» δημοτικισμό, και τό άνκατεμμένο αυτό παρασκευάσμα χρησίμευσε γιά πνευματική τροφή του λαού. Οί δημοτικιστές μας πανηγύρισαν τότες τή νίκη του δημοτικισμού! Τώρα, μέ τήν κυβερνητική άλλαγή, πετιέται έξω κι ό μαραζμένος μαϊντανός άπό τή λαϊκή εκπαίδευση. Οί δημοτικιστές μας πάλι — πολλοί άπ' αυτούς — περνούν γιά τήν άνατροπή του έργου τους. Κι όμως, όπως καθαρά δείχνουν τά ίδια τά πράματα, ουτε μέ τήν βενιζελική εύννοια είχε νικήσει, ουτε μέ τό σημερινό κρατικό άποδιωγμό έχασε τίποτες ό δημοτικισμός.

"Όσοι πιστεύουν πως ό δημοτικισμός δέν είναι μιá στενή γλωσσική αίρεση, όσοι πιστεύουν πως είναι μέσο ευρύτερης πνευματικής άνύψωσης του λαού, θα πρέπει νά ξαίρουν δυό μεγάλες αλήθειες. Πρώτο πως είναι αδύνατη κάθε τέτοια άνύψωση του λαού μέσα στό σημερινό άστικό κράτος πού κρατάει σκυμμένο τό λαό κάτω άπό τήν οικονομική σκλαβιά· δέν μπορεί ό λαός νά ξεσκλαβώσει τό πνεύμα άν δέν τινάξει πρώτα τόν οικονομικό ζυγό. Και δεύτερο — έπρεπε νά ξαίρουν οί δημοτικιστές μας — πως τό άστικό κράτος, σέ καμιά περίπτωση, όποιοι και νάναι οί κυβερνήτες του — δέν έχει συμφέρο νά είννοήσει τήν πνευματική άπολύτρωση του λαού, γιατί τότες άλλοιμονο γιά τό κράτος αυτό θάντικρύσει τότες ένα μορφωμένο έχτρο, πράμα πού ποτέ δέν έχει συμφέρο τό άστικό κράτος....

Έφημ. «ΕΡΓΑΤ. ΑΓΩΝ»

Βγήκε τό πρώτο φύλλο του σατυροφιλολογικού περιοδικού «ΠΖΑΝΝΕΤΟΣ». — Κολλητηχνικές εικόνες — γελοιογραφίες — σατυρικά ποιήματα — επιγράμματα — ευθυμογραφήματα.

Τό φύλλο (όχτασέλιδο — δίχρωμο) λελ. 30.

ΒΑΡΒΑΡΟΠΑΖΑΡΟ

Μιά και ξαναρχίζει, θεία και Ζαζιμική συνάρσει, ό διαγμός τής Δημοτικής, ξαναστηλώνουμε τό ΒΑΡΒΑΡΟΠΑΖΑΡΟ μας, πού τόσο θαυματουργήσε σέ περασμένα χρόνια, και καλούμε όλους τούς αναγώστες μας νά μās συντρέξουνε, στέλοντας ό,τι σπαρταριστόδες θα'χ'ε αρισμούς και σολοικισμούς βρισκονε σέ καθαρευουσιάνικα βιβλία και έφημερίδες.

«... Η έπιτροπή κατέληξεν εις τήν άπόφασιν τής καταργήσεως όλων εκείνων τών άκροτήτων, τών ΠΑΡΗΣΙΑΥΣΑΝΤΩΝ εις τήν γλώσσαν κατά τήν περιόδον του βενιζελισμού».

Έφημ. «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ» 29 Δ'βρ. (σελ. 4 στήλη Β).

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

κ. Τ. Άραπ. Καλό. Δεχτό. — κ. Μ. Κ. Φιλ. Λάβαμε τό «Δαϊκό μύθο». — κ. Γ. Δ. Κατο. Λάβαμε τό «Γιατρικό». Γιατί γράφεις σ' τό πόνο μου τό πόνο μου, τή καρδιά μου, ένώ έδώ τό ν' δέ φεύγει; — κ. Ίσπ. Στυλ. Δεχτό. — κ. Σ. Καλλ. Δεχτό τό «Στου ήλιου τό βασιλέμμα». — κ. Κ. Α. Αθ. Λάβαμε τό «Σωφοί μοι χαίρειν». — κ. Σμολ. Καλό. Δεχτό. κ. Κ. Μελ. Δεχτό τό «βασιλέπουλο». — κ. Δημ. Πομ. Τή γνώμη μας τή λέμε μόνο σ' όσους μās τή ζητούνε. Τά ποιήματά σου έτσι κι έτσι όμως έκείνο τό «πλογι τους» πολύ δυσάρεστο. Και ό σίγος : «στέκουμαι πάλι μεθυσμένος, άγάπη μου χρουσή λάθος. — κ. Ν. Έύα. Στίχος κακόηχος. Νοήματα άφύσικα και μαλλιοτραβηγμένα. Στίξη άνύπαρχη. — κ. Αστ. Ροδοφ. Δέ μās άρέσουν πολύ. Έχεις κάτι μιλήτορες και λινάτορες πού μās έρχονται άσκημα. κτλ. — κ. Μιμή. Έχεις όρχλσει άπό τό πιο δύσκολο είδος. Σε συμβουλεύουμε, τώρα στήν άρχή, νά πέρνεις άπό τή ζωή και νά προσπαθείς νά τους δώσεις ίδια κι όχι τό άνάποδο. — κ. Γ. Δ. Κασ. Καλύτερα. Τό δέντρο θα μπορούσες νά δημοσιονεύει' όμως πάντοτε κάτι λείπει όπως λ.χ. τό «χαρά μιά πού πεθαίνει» αντί «μιά χαρά», πού δέν ύποψόνεται. — κ. Έρμα. Βίβλια του λόγου σου δέν μπορείς νά καταλάβεις τή σκετινάδα τή δική σου, γιατί έξέρεις τί θέλεις νά ειπείς' όμως δ' αναγνώστης πού δέν ξέρει; Και τά δυό πού μās στέλνεις καλούτσικα, όχι όμως γιά δημοσίευση ακόμα. — κ. Θ. Αναρ. Έδ-λοχιστόμμε. Γιά τούς μοντέρονους, διάβασε πρώτα τούς έλληνες κι' ύστερα ειπέ. Ποιά γλώσσα ξέρεις καλά; Τά ποιήματά σου όχι ακόμα γιά δημοσίευση. — κ. Γ. Χασ. Κάνεις πολύ καλά νά μην δεικνύζοαι. Τό «τραγοόδι» δέν είναι άσκημο' μά κείνο τό «αγανές» δέν μπορούσες νά λείψει; — κ. Νίν. Δεχτό τό πρώτο. — κ. Αρ. Σταθ. Λάβαμε τή «Λενίτσα». — κ. Ι. Ίσπκ. Θα θέλαμε λίγο πιο σφιχτοδεμένα νοήματα.

ΞΕΝΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

«Der Neue Mercur». München. The resieustrasse 12. Βγαίνει κάθε μήνα. Περιεχόμενα στό φύλλο του Δεκέμβρη : Α. Τυρέλ : Διαλεχτική τής εξέλιξης. — Ι. Πόντεν : Τό πρώτα ταξίδι στό Ρήνο (δήγημα). — Άρνολδ Ούλιτς : 'Ο έρωτας και ό καλόγερος. — Άλφρ. Βολφενστάϊν : 'Ο Πάολ Βερλαίν — Ίουλ. Μάιερ Γράεφε : 'Ο Βάν Γόγ και ό Γόγκεν, κτλ.

ΝΕΑ ΕΡΓΑ ΤΟΥ Δ. Π. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΠΙΣΩ ΑΠΟ ΤΑ ΚΑΓΚΕΛΑ' (Έκδοση «Τύπου» 1919 Δρ. 3 — ΔΡΑΜΑΤΑ ΤΟΜΟΣ Α' (Ζωντανόι και πεθαμένοι — Οί Άλυσίδες — Στήν δεξάπορτα). Έκδοση 'Εταιρίας «Τύπος» 1920. > 6 — ΠΛΑΪ ΣΤΗΝ ΑΓΑΠΗ (Ρομάντζο) 1920 > 3 — Βρισκονται στό «ΑΘΗΝΑ ΓΚΟ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ» — 'Οδός Σοφοκλέους 3. —